Zarządzenie Nr 13/2026
Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Wejherowie
z dnia 02 stycznia 2026 r.
w sprawie wprowadzenia w Centrum Usług Społecznych w Wejherowie standardów ochrony małoletnich

Na podstawie art. 22b ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych oraz Statutem Centrum Usług Społecznych w Wejherowie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W Centrum Usług Społecznych w Wejherowie wprowadza się Standardy Ochrony Małoletnich w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zobowiązuje się wszystkich pracowników, współpracowników oraz wolontariuszy Centrum Usług Społecznych w Wejherowie do zapoznania się z treścią określonych standardów i ich bezwzględnego przestrzegania przy wykonywaniu obowiązków służbowych, co zostaje potwierdzone podpisaniem stosownego oświadczenia.

§ 3.

Powołuje się zespół sprawujący nadzór nad realizacją standardów ochrony małoletnich w strukturach organizacyjnych Centrum Usług Społecznych w Wejherowie w następującym składzie:

1. Justyna Mikiciuk – Zastępca Dyrektora CUS,
2. Izabela Leśniak – Główny specjalista pracy socjalnej,
3. Beata Nowak – Główny specjalista pracy socjalnej, organizator usług społecznych.

§ 4.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.
2. Traci moc zarządzenie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wejherowie nr 4/2024 z dnia 25.03.2024r.

DYREKTOR
Centrum Usług Społecznych w Wejherowie
mgr Emilia Marzejon

RADCA PRAWNY
mgr Michał Kosiński

Załącznik
do Zarządzenia
Nr 13/2026

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

obowiązujące

w Centrum Usług Społecznych w Wejherowie

PREAMBUŁA

Standardy Ochrony Małoletnich to zbiór zasad, które pomagają tworzyć bezpieczne i przyjazne środowisko we wszystkich podmiotach działających na rzecz dzieci.

1. **CEL:**

- Skuteczne przeciwdziałanie krzywdzeniu dzieci i wzmacnianie placówki w dążeniu do zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa.
- Wprowadzone procedury pozwalają odpowiednio wcześnie zareagować w przypadku obaw o dobro dziecka lub zapobiegać krzywdzeniu dzieci, zanim dojdzie do eskalacji przemocy wobec nich – niezależnie od źródła i typu tej przemocy.
- Komunikowanie, że dany podmiot troszczy się o dobro każdego dziecka, zabezpiecza personel i dba o swoją reputację.
- Obowiązek wdrażania standardów ochrony małoletnich dotyczy wszystkich podmiotów prowadzących działalność oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań, jak również świadczących usługi hotelarskie oraz turystyczne, a także prowadzących inne miejsca zakwaterowania zbiorowego, do których uczęszczają albo w których przebywają lub mogą przebywać dzieci

2. WYMOGI USTAWOWE:

1. Obowiązek weryfikacji osób przyjmowanych do pracy (m.in. Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, informacja z rejestru karnego polskiego i/lub zagranicznego).
2. Obowiązek przyjęcia standardów ochrony małoletnich, które określają:

- kodeks bezpiecznych relacji (personel–dziecko, dziecko–dziecko),
- procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka,
- zasady dostępu do Internetu i ochrony przed szkodliwymi treściami,
- zasady przeglądu i aktualizacji standardów,
- sposób udostępniania standardów rodzicom i dzieciom,
- wyznaczenie osób odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń, uruchamianie odpowiedniej ścieżki interwencji i udzielenie dziecku krzywdzonemu wsparcia, przygotowanie personelu do wdrożenia standardów,
- zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do wdrożenia standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania,
- sposób dokumentowania zgłoszeń, przygotowania personelu i oceny funkcjonowania standardów,
- plan wsparcia (naprawczy) dla dziecka,

3. Standardy uwzględniają sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
4. Standardy zostały sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały dla małoletnich oraz udostępnione zarówno na stronie internetowej, jak i w widocznym miejscu w placówce.
5. Placówka ma obowiązek co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny i aktualizacji standardów

STANDARD I.

POLITYKA Instytucja ustanowiła i wprowadziła w życie Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem

a) Dotyczy całego personelu (pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy – na wszystkich szczeblach organizacji).

b) Jest zatwierdzona przez Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Wejherowie, a za jej wdrażanie i nadzorowanie odpowiada: kierownictwo Centrum, kierownicy/koordynatorzy działów, pracownicy Klubów Pracy Podwórkowej.

c) Kierownictwo Centrum wyznaczyło osobę - zespół odpowiedzialny za monitoring realizacji Polityki. Rola, zadania oraz kwalifikacje tej osoby są jasno określone.

d) Polityka ochrony dzieci określa:

- zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
- sposób reagowania na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia i

zasady prowadzenia rejestru interwencji,

- zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko i dziecko–dziecko,
- zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych,
- zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci,
- zasady przygotowania personelu do stosowania standardów i sposób dokumentowania tej czynności,
- zasady przeglądu i aktualizacji standardów oraz sposób dokumentowania

e) Polityka jest opublikowana na stronie internetowej Centrum Usług Społecznych w Wejherowie oraz w jej siedzibie i przekazana do wiadomości całego personelu a poszczególne grupy są z nią zapoznawane poprzez działania edukacyjne i informacyjne.

f) Polityka uwzględnia sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

STANDARD II - PERSONEL

Centrum Usług Społecznych w Wejherowie monitoruje, edukuje i angażuje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.

a) W ramach rekrutacji członków personelu pracujących z dziećmi prowadzona jest ocena przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzane są ich referencje.

b) Centrum uzyskał informacje o pracownikach mających bezpośredni kontakt z dziećmi dane z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego i rejestrów karalności państw trzecich w zakresie określonych przestępstw (lub odpowiadających im czynów zabronionych w przepisach prawa obcego) lub w przypadkach prawem wskazanych oświadczenia o niekaralności.

c) Określono zasady bezpiecznych relacji całego personelu Centrum z dziećmi, wskazujące jakie zachowania w są niedozwolone, a jakie dopuszczalne w kontakcie z dzieckiem.

d) Dyrektor Centrum wyznaczył osobę odpowiedzialną za przygotowanie personelu do wdrożenia standardów,

e) Centrum zapewnia swoim pracownikom podstawową edukację na temat stosowania standardów i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia, w zakresie:

- rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
- procedur interwencji,

- odpowiedzialności prawnej pracowników zobowiązanych do podejmowania interwencji,
- procedury „Niebieskie Karty".

STANDARD III - PROCEDURY

W Centrum Usług Społecznych w Wejherowie funkcjonują procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

a) Centrum Usług Społecznych w Wejherowie wypracował procedury, określające jakie działanie należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu, członków rodziny, rówieśników i osób trzecich oraz zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia.

b) Centrum dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, placówki ochrony zdrowia) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.

c) W siedzibie Centrum i miejscach podległych (działających w strukturach Centrum) wywieszono informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

800 119 119 - numer telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży Towarzystwa Przyjaciół Dzieci czynny codziennie w godz. 14-22. **Numer jest bezpłatny i anonimowy, tu porozmawiasz z psychologiem, psychoterapeutą lub pedagogiem o swoich przeżyciach i problemach.**
116 111 – telefon zaufania dla dzieci i młodzieży od 15 lat prowadzi Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. **Telefon jest anonimowy, bezpłatny, całodobowy i dyskretny. i wsparcie.** **W telefonie zaufania pracują specjaliści: psycholodzy i pedagodzy – konsultantki i konsultanci.**

d) Centrum opracował sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub

zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka.

e) Dyrektor Centrum wyznaczył osobę odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń, uruchamianie odpowiedniej ścieżki interwencji i udzielenie dziecku krzywdzonemu wsparcia

STANDARD IV. - MONITORING

Centrum Usług Społecznych w Wejherowie monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci.

a) Standardy ochrony małoletnich podlegają weryfikacji raz na 2 lata, z uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci zawartych w rejestrze wewnętrznym z jednoczesnym uwzględnieniem wniosków.

b) W ramach weryfikacji Centrum, konsultuje się z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami.

c) Centrum w oparciu o przeprowadzoną ocenę dostosowuje standardy do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY DOROSŁY – DZIECKO NALEŻY!

W komunikowaniu się z dziećmi:

- zachować cierpliwość i szacunek,
- uważnie słuchać dzieci i udzielać im odpowiedzi adekwatnych do wieku i sytuacji,
- starać się aby twarz rozmówcy była na poziomie dziecka.
- poinformować dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo z jakąś sytuacją, zachowaniem czy słowami, mogą o tym powiedzieć rozmówcy lub innej wskazanej osobie i mają prawo oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy,
- doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania i traktować je na równi,
- należy zadbać o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych pracowników i wolontariuszy w trakcie prowadzenia aktywności z dziećmi,
- w przypadku pozostawania z dzieckiem sam na sam, należy zawsze powiadomić o tym pozostałych pracowników i wolontariuszy,
- szanować prawo dziecka do prywatności,
- w przypadku konieczności odstąpienia od zasad poufności w celu ochrony dziecka, należy wyjaśnić to dziecku najszybciej jak to możliwe w sposób dostępny,

- w pracy z dziećmi należy upewnić się, że sprzęt i wyposażenie są używane w sposób zgodny z przeznaczeniem, a otoczenie jest bezpieczne,
- podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować o tym dziecko i starać się brać pod uwagę jego oczekiwanie.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY DOROSŁY - DZIECKO - NIE WOLNO !

- stosować symptomów poniżania dziecka (m.in.: straszenie, poniżanie, deprecjonowanie, lekceważenie, krytykowanie, dyskryminowanie, porównywanie z innymi dziećmi, stawianie wymagań nieadekwatnych do możliwości dziecka, emocjonalne dystansowanie się i odrzucanie, obwinianie, oczernianie, wikłanie w problemy dorosłych, emocjonalne uzależnianie, ograniczanie kontaktów, faworyzować dzieci),
- w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka,
- nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantyczno - seksualnych (seksualne komentarze, żarty, gesty, udostępnianie treści erotycznych i pornograficznych),
- utrwalać wizerunku dziecka (dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci),
- zapraszać dzieci do swojego prywatnego mieszkania, pomieszczeń odrębnych ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy (dotyczy to również: kontaktów za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacyjnych i mediów),
- proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci,
- podejmować innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem.

Jeżeli jesteś świadkiem jakiegokolwiek z ww. zachowań lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym Dyrekcję Centrum Usług Społecznych w Wejherowie i postępuj zgodnie z obowiązującymi procedurami interwencji.

PROCEDURY INTERWENCJI:

Wdrożenie procedur powinno wynikać z założenia, że celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa,

Procedury opierają się na przepisach prawa i przewidzianych w prawie ścieżkach interwencji, określają drogi podejmowanych działań z jednoczesnym uwzględnieniem faktu, że sprawcą

krzywdzenia może być rodzic/opiekun dziecka, inna osoba dorosła z jego otoczenia (także pracownik instytucji), a także inne dziecko.

Wdrażając procedury interwencji przewidziane przepisami prawa, pracownik kieruje również informację do:

- Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Wejherowie,
- Z-cy Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Wejherowie.

Informacje dot. przypadków podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz podjętych działań, należy przekazać w formie notatki służbowej do zespołu ds. standardów ochrony małoletnich.

PROCEDURY INTERWENCJI

INTERWENCJA PRAWNA – rodzaje:

1. Postępowanie karne – obowiązek zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (art. 304 § 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego) § 1.

Każda osoba, która powzięła informację o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję.

Przepisy art. 148a oraz art. 156a stosuje się odpowiednio:

- § 2. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Zgłoszenie do Sądu – obowiązek zawiadomienia sądu opiekuńczego (art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego)

- § 1. Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy.
- § 2. Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.

- § 3. Na wniosek osoby lub instytucji, o której mowa w § 1 lub 2, sąd opiekuńczy informuje o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.
- Wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty" (art. 9a-9d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej) następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta" (należy wypełnić w przypadku powzięcia w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych podejrzenia stosowania przemocy wobec osób doznających przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez świadka tej przemocy).
- W przypadku konieczności zabezpieczenie dziecka wszczęcie procedury zgodnej z art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

INTERWENCJA PRAWNA

- § 1. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję. Przepisy art. 148a oraz art. 156a stosuje się odpowiednio.
- § 2. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.
- Przepis odróżnia obowiązek społeczny (brak złożenia zawiadomienia nie pociąga za sobą odpowiedzialności – zob. jednak wyjątki z art. 240 Kodeksu karnego) i obowiązek ciążący na instytucjach państwowych i samorządowych (brak złożenia zawiadomienia może wiązać się z odpowiedzialnością za niedopełnienia obowiązków)
- Przepis gwarantuje ochronę danych osoby składającej zawiadomienie (W protokole nie zamieszcza się danych dotyczących miejsca zamieszkania i miejsca pracy, a także numeru telefonu, telefaksu ani adresu poczty elektronicznej osoby zawiadamiającej. Dane te, niezamieszczone w protokole, zamieszcza się w załączniku do protokołu, który przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie).
- Art. 231 Kodeksu karnego przewiduje odpowiedzialność funkcjonariusza publicznego, który,

przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

- Art. 238 Kodeksu karnego (Zawiadomienie o przestępstwie niepopełnionym) Kto zawiadamia o przestępstwie, lub o przestępstwie skarbowym organ powołany do ścigania wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
- Art. 240 Kodeksu karnego (Niezawiadomienie o przestępstwie) § 1. Kto, mając wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu albo usiłowaniu lub dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 118, art. 118a, art. 120-124, art. 127, art. 128, art. 130, art. 134, art. 140, art. 148, art. 148a, art. 156, art. 163, art. 166, art. 189, art. 197 § 3-5, art. 198, art. 200, art. 252 lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym, nie zawiadamia niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3
- § 2. Nie popełnia przestępstwa określonego w § 1, kto zaniechał zawiadomienia, mając dostateczną podstawę do przypuszczenia, że wymieniony w § 1 organ wie o przygotowywanym, usiłowaniu lub dokonaniu czynu zabronionego, nie popełnia przestępstwa również ten, kto zapobiegł popełnieniu przygotowywanego lub usiłowanego czynu zabronionego określonego w § 1.
- § 2a. Nie podlega karze pokrzywdzony czynem wymienionym w § 1, który zaniechał zawiadomienia o tym czynie.
- § 3. Nie podlega karze, kto zaniechał zawiadomienia z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższym.

SKUTKI ZŁOŻENIA ZAWIADOMIENIA:

Art. 306 Kodeksu postępowania karnego (zażalenie) § 1. Na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa przysługuje zażalenie: pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4, osobie wymienionej w art. 305 § 4, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

§ 1a. na postanowienie o umorzeniu śledztwa przysługuje zażalenie: stronom, instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, osobie niebędącej pokrzywdzonym, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306c Kodeksu Karnego, jeżeli

postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

§ 1b. uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w § 1 i 1a, przysługuje prawo przejrzenia akt. W celu przejrzenia akt prokurator może udostępnić akta w postaci elektronicznej. § 3. Jeżeli osoba lub instytucja, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, nie zostanie w ciągu 6 tygodni powiadomiona o wszczęciu albo odmowie wszczęcia śledztwa, może wnieść zażalenie do prokuratora nadrzędnego albo powołanego do nadzoru nad organem, któremu złożono zawiadomienie.